

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. Перник,

05.11.2009 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на тридесети октомври две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 340 по описа за 2009 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XI от Административно процесуалния кодекс.

Образувано по иск на **Н.В.С.,***** срещу община Перник, с правно основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/. Претенцията е за обезщетяване на претърпени имуществени вреди, причинени от незаконосъобразни актове на общинската администрация. Размерът на иска е 10463.53 лв., в това число главница- 8 600 лв. и лихва-1863.53 лв.

Въз основа на одобрен инвестиционен проект и издадено строително разрешение Н.С. е изградил гараж в УПИ 1Х-5966, кв.32 на регулационния план на гр.Перник. Със заповед №РД-14-438/23.08.2005 г. на Началника на ДНСК е разпоредено премахване на гаража, тъй като същият представлява незаконен строеж.

Гаражът е премахнат доброволно от ищеца на 12.02.2008 г., за което е съставен протокол.

В исковата молба се твърди, че гаража е изграден въз основа на издадени строителни документи от Община Перник и след като те са отменени по надлежния ред като незаконосъобразни, административният орган дължи обезщетяване на претърпените от Н.С. имуществени вреди.

Ответникът по жалбата - Община Перник, в съдебно заседание оспорва изцяло предявения иск.

Окръжна прокуратура Перник, конституирана като страна в съдебното производство на основание чл.16, ал.1 от АПК, във връзка с чл.10, ал.1 от ЗОДОВ, не се явява и не изразява становище.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, въз основа на становищата на страните и техните възражения приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно заповед №85 П-1/17.02.2004 г. на Началника на РДНСК-Перник, са отменени като незаконосъобразни инвестиционен проект за строеж на гараж находящ се в УПИ 1Х-5966, кв.32 на регулационния план на гр.Перник и разрешение на строеж №359/12.08.1999 г. издадено от главния архитект на Община Перник. Заповедта е обжалвана и след като е проверена нейната законосъобразност е потвърдена с решение

№5412/13.06.2005 г., постановено по адм.д.№2451 по описа на ВАС за 2005 г.

Заповедта е влязла в законна сила и въз основа на това извършеният строеж е без строителни книжа и поради тази причина е незаконен и подлежи на премахване.

Със заповед №РД-14-438/23.08.2005 г. на Началника на ДНСК е наредено премахване на незаконния строеж и е определен срок за доброволно изпълнение. И тази заповед е оспорена от Н.С., но с решение №1375/08.02.2007 г., постановено по адм.д.№11037 по описа на ВАС за 2006 г., административният акт е потвърден. След влизане в сила на съдебното решение е пристъпено към изпълнение на заповедта. Незаконният строеж, представляващ гараж с размери 7.10 м. / 3.05 м. и височина 2.45 м. изграден в УПИ 1Х-5966, кв.32 на регулационния план на гр.Перник е премахнат доброволно от ищеца на 12.02.2008 г., за което е съставен протокол № П-76/05-У от 12.02.2008 г.

За установяване размера на претърпените имуществени вреди по делото е изслушана съдебно икономическа експертиза, която е определила пазарната стойност на съборения гараж в размер на 8 600 лв.

И по отношение акцесорната претенция за лихви е изслушана съдебно икономическа експертиза, която от датата на премахване на гаража-12.02.2009 г., изчислява лихва върху главницата в размер на 1863.53 лв.

И двете експертизи, неоспорени от страните, са приети по делото и се кредитират от съда като прецизни и компетентни.

Въз основа на установения от икономическата експертиза размер на дължимата лихва върху главницата е направено и изменение на исковата претенция, като в съдебно заседание на 05.10.2009 г. е направено увеличаване на иска в тази част със сумата от 663.53 лв.

При така установената от фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Исковите по глава XI от АПК са граждански и се базират на фактическия състав на неправомерното увреждане, като е без значение виновно ли са действали длъжностните лица.

Вредите, които подлежат на компенсация, могат да бъдат имуществени-когато се накърнява имуществено патримониумът на правния субект, при претърпяна загуба или пропусната полза и неимуществени - когато се засягат сериозно личното достойнство на гражданина или му се причиняват болки и страдания, като субсидиарното прилагане на чл.52 от ЗЗД дава възможност обезщетението за последните да се определя по справедливост. В конкретния случай, исковата претенция е насочена към обезщетяване на претърпените имуществени вреди в размер на 10 463.53 лв., от които - главница 8 600 лв. и лихва в размер на 1863.53 лв., съгласно допуснатото увеличение на иска в съдебно заседание проведено на 05.10.2009 г.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Фактическият състав, който следва да бъде налице, за да възникне отговорността включва няколко кумулативно изискуеми предпоставки: незаконосъобразен акт на административен орган, настъпила имуществена или неимуществена вреда и причинна връзка между акта и вредата, при която вредата да е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт.

В случая са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника по исковата претенция за претърпените имуществени вреди. Налице е незаконосъобразен акт на административен орган, установена по надлежния ред.

Одобреният инвестиционен проект и издаденото въз основа на него строително разрешение №359/12.08.1999 г. са незаконосъобразни и са отменени по надлежния ред. Акта, с който са отменени - заповед №85 П-1/17.02.2004 г. на Началника на РДНСК-Перник е потвърден от Върховен административен съд на РБ, с решение № 5412/13.06.2005 г., постановено по адм.дело № 2451/2005 г. С решение № 1375/08.02.2007 г., постановено по адм.д.№ 11037/2006 г. на ВАС е потвърдена и заповедта, с която е наредено премахването на процесния гараж.

Отговорността на Община Перник следва да бъде ангажирана, тъй като от действията на нейни длъжностни лица - одобряване на инвестиционни проекти и издаването на строително разрешение, в отклонение от законовите изисквания е довело до осъществяване на незаконен строеж, който е бил премахнат.

От премахването на гаража ищеца е претърпял вреди, чиито размер е установен от изслушаните по делото експертизи. Обезщетението, което се дължи следва да бъде в размер, който да обезщети ищеца за всички претърпени от него имуществени вреди. Съдът намира, че размера на вредите е доказан изцяло и ще следва да бъде уважен за 8 600 лв.

Следва да се уважи и исковата претенция за присъждане на лихва върху обезщетението считано от датата на увреждането — 12.02.2008 г. Размера на мораторната лихва, установен по делото е 1863.53 лв., като ще следва да се уважи изцяло.

Върху установени в производството размер на иска се дължи законова лихва от датата на депозиране на исковата молба - 06.08.2009 г.

С оглед изхода на делото Община Перник следва да заплати на ищеца разноски в производството общо в размер на 830 лв., от които 10 лв. държавна такса, 320 лв. хонорар заплатен хонорар на вещи лица за изработване на експертизи и 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното **Административен съд-Перник,**

РЕШИ:

Осъжда Община Перник, представлявана от Кмета , с адрес: гр.Перник, пл. "Св. Иван Рилски" №1А, да заплати на Н.В.С.,***, сумата от 10463.53 лв. /десет хиляди четиристотин шестдесет и три лева /, представляваща обезщетение за причинените му имуществени вреди, резултат от незаконосъобразни действия на служители на административния орган , в едно със законната лихва считано от 06.08.2009 г., както и сумата от 830 лв., разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/